

Folketingets socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 7257

Doknr.
939996

Dato
20-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 2. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr.: 7

"I regeringen og KL's økonomiaftale for 2024 blev det besluttet at lave en lånepulje for at opnå en »udvidelse af den kommunale botilbudskapacitet på det specialiserede socialområde med henblik på at understøtte en mere rimelig prissætning på området«. Vil ministeren redegøre for, hvad det er for en urimelig prissætning, der henvises til, når priserne pr. borger falder for midlertidige og længerevarende ophold på botilbud, jf. Tranæs-rapporten »Anbefalinger til en bæredygtig faglig og økonomisk udvikling på socialområdet« fra foråret 2024?"

Svar:

Jeg vil henvise til Ekspertudvalgs delrapport 1, hvor behovet for en udbygning af den kommunale botilbudskapacitet beskrives. Her fremgår det at:

"En tilstrækkelig botilbudskapacitet i kommunerne er en forudsætning for, at der findes et konkurrencedygtigt marked med en rimelig prissætning og bredt udbud af botilbud, som imødekommer borgernes individuelle behov. Dette skal ses i lyset af, at omtrent hver tredje kommune i 2022 havde haft en høj grad af overefterspørgsel fra egne borgere de seneste tre år, dvs. haft større efterspørgsel på botilbud, end de har kunnet imødekomme med egne botilbud.

[...] De nuværende regler for etablering af sociale tilbud indeholder skæve kommunale incitamenter til at etablere botilbud efter almenboligloven frem for serviceloven. Skævvridningen i etableringen af nye pladser kan bidrage til, at der ikke er balance mellem, hvilke typer tilbud der er behov for, og hvilke tilbud der etableres. Det hæmmer samtidig kommunernes udgiftsstyring.

[...] I forhold til oprettelse af kommunale sociale tilbud står kommunerne i det dilemma, at de på den ene side har brug for tilbud, der giver mest mulig fleksibilitet i forhold til løbende at tilpasse sig ændrede behov hos den konkrete borger. Det kan typisk bedst tilgodeses i tilbud til midlertidigt ophold efter servicelovens § 107, mens det mindst kan tilgodeses i tilbud efter almenboligloven, hvor borgeren får en lejekontrakt og er beskyttet af lejelovgivningen. Borgerne får derudover lejerlignende rettigheder i tilbud til længerevarende ophold efter serviceloven. På den anden side er kommunerne underlagt en anlægsramme, der gør, at de for at etablere et socialt tilbud efter

serviceloven skal nedprioritere andre anlægsprojekter fx etablering af ny skole, daginstitution eller lignende. Når kommunerne etablerer tilbud efter serviceloven, er anlægget underlagt anlægsrammen. Etableres tilbuddet derimod efter almenboligloven, er det undtaget fra anlægsrammen og medfinansieres i øvrigt typisk af et alment boligselskab. Kommunerne har således et klart økonomisk incitament til at etablere sociale tilbud efter almenboligloven, selvom det indebærer en væsentlig indskrænkning af deres styringsmuligheder efterfølgende. Dette afspejles i, at den største stigning i antal pladser ses på botilbudslignende tilbud. Det er en udvikling, der derudover også er drevet af et politisk ønske om at sikre borgerne en egen bolig.”

På den baggrund er jeg glad for, at regeringen og KL ifm. kommunernes økonomiaftale for 2024 besluttede at oprette en lånepulje til udvidelse af den kommunale botilbudskapacitet. Lånepuljen giver kommunerne adgang til at optage lån på markedsvilkår med henblik på at udvide den kommunale botilbudskapacitet.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister